

probasset mendaciam, quod Deus probare non potest. Si autem spectetur Resurrexio tamquam effectus proprii virtutis ipsius; nemo est qui seipsum valeat resuscitare & in vita morte inventire vitæ principium. Nonne igitur opus est velle nosmet excarcare, ne hujus argumenti vim sentiamus?

De sancta Confessione Cœli est fons nostra; et enim hoc ex extiterint media, quibus illi sunt ex parte corroborandū atque municiendā, ut videre estum ex præcautionib⁹, quas illi sumperferunt signandi lapidem cum custodibus, cum ex obstatibus horum, & ex ipsa etiam nonnullorum obstinatione, qui credere noluerunt, nisi vidèrent, atque tangerent manibus suis corpora, & ipsa vulnera cicatrices.

Quod si ergo corpus eius est corpus aliquorum Mysticorum est, sed R

Resurreccio
n. C. T. R.
est spci no-
strz.

Salvatoris Resurrectionis Camii en ipe nouit, et
pignus fuura nostra Refurrectionis, si JESUS CHRISTUS
predicante, quod resurrexit a mortuis, quonodo quidam dicit
in vobis, quantum Refunctione mortuorum non sunt? Sanctus Paulus
las inquit, JESUS CHRISTUS est Redemptor noster
Resurrectione aque ac in morte sua, & Redemptor per
eum, apud quem, ut Prophetas inquit, copioso redemp-
tum. Venerabili reparaturus omnia mala, qua Adam pe-
pererat: Secundus Adam potentior est ad salva-
dum, quam primus ad perdendum; Si igitur Adze per-
tum nos suo infecterat veneno, animam, & corpus, sed
fuit, ut JESUS redrexit nobis non folium animae, sed
iam corporis vitam per Resurrectionem.

J.C. cum sic JESUS CHRISTUS non solum Redemptor ei nobis in sua Resurrectione, sed etiam Caput ei nostrum; i. quod nobis alteram suppediat rationem, & spes argumentum. Caput perfectum quale est JESUS CHRISTUS tres habet debet qualitates; 1. conjunctum esse debet cum membris suis, 2. debet illis vivit, mouitque communicare, 3. affici debet statu membrorum suorum vel felicem, vel misero. Si minime resulciamur, adimpleret ne J. C. primum illud Capitis officium, reliquenos aeternum separatos a capite nostro, ipso quidem in Celo regnante, nobis vero in tumulo patrescentibus? Nonne alteri quoque ducet, nisi communaret nos vobis via gloria, quam accepit in sua Resurrectione? Membra sequi debent fortem, & gloriam capitil sui; S. Gregorius ait. Tandem vero completa effet ne illius beatitudo, si ipso bonorum omnium peccatiione gaudent, membralia illius in corruptione, & in legaliore seculari permanenter? Ita S. Paulus, ut nobis nostra resurrectionis certitudinem ostendat, de hoc loquitur, tamquam de re iam perfecta dicens Domum iam suscitatis nos unum cum Filio suo, rexit a mortuis per gloriam Patris : ita & non in mortuis ambulemus; (Ad Rom. 6. & Ad Roman. 5.) ut sicuti JESUS CHRISTUS refuxerit per gloriam & potestatem Patris, nos similiter ambulemus in novitate vita, appingentes animis nostris constantes conformes illis vita gloriole corporis ejusdem. Corpus eius est impensis; opus est ergo, ut in nostros affectos tale habeamus imperium, ut ab omni affectu vacui videamur. Agila ep: Opus est ergo, ut celeter, sine tadio, sine repugnantia feramur ad ea omnia quae ad Deum, & bonorum operum proximam pertinent. Subtile ep: Acreme iugis superandas sunt omnes difficultates, quae nostram morantur perfectionem, & sequamur eam viam, quae potius spiritualis, & sancta sit, quam corporalis & humana. Incertus ep: ac niter; opus est, ut lumen cognitionis rerum divinarum; & externum exempli nostri Spiritus sancti illuminem mentem nostram, eamque repleat lumen, affulget proximo, cive virtutis amorem, & virtutis pretium imprimat.

J. C. nostris exemplar est in Resurrectione, dicas Deum iam iustitiae nos JESUS CHRISTUS in Resurrectione sua non solum caput est nostrum, sed etiam exemplum; igitur nos illi conformes esse debemus, si volumus esse predestinati. 1. Conformes esse debemus illi in vita per virtutem illius imitationem. 2. Conformes in morte per sensum, & cupiditatem nostrarum mortificationem. Quia duplex conformitas tertiam proculdubio parat, videlicet conformitatem cum J. C. in statu Resurrectionis, & gloria sua. Hoc eminuit S. Paulus, cum dicit, si insiti sumus in J. C. crucifixio, nos insitum iri etiam in J. C. glorio; si cum illo mortui fuermus, nos quoque cum illo resuscitavimus; sed frustra nos sperare cum J. C. resuscitavimus, nisi cum illo mortui fuermus; nisi moriamur peccato, & omnibus suis. 3. Contra hanc imputabilius nostris.

dis, & inconditis cupido. Non temere animadversum fuisse. Angeli interrogati a Iudeo de sua divinitate, & hujus probations ab illo exquiruntur, namquam illis probare, quam suam Resurrectionem, qua utitur, ut mentes illorum perfudat, eorumque confundat incredulitatem. Infidelis hac natio, ait ille, Generatio progenitum quatuor; & signum non datur eis, nisi signum Iona propheta (Maur. II.) querit miraculum, ex quo innoscet qui egreditur, sed non aliud illi miraculum proponetur nisi illud Iona Propheta; vel potius illud, cuius figura fuit Jonas Propheta: videlicet postquam tres dies in terra fini delictuero, inde, ut Jonas ex ceti ventre, egredietur. Quaritzus ex me, addebat illi conversus ad Phariseos, quo miraculus ias mihi si uenidi absoluta potestat, ac independenti auctoritate, quam mihi vindico. Ecce, unde volo, vos ferre judicium. Postquam enim violentia, crudelitate morte defruxeritis templum hoc visibile, quod est corpus meum, tertia die illud in pristinum statum, immo etiam perfectiorum restituum. Quod signum ostendit, quibus facit? &c. (Iona. 24.) Poterat ille profecto centum alia proferre miracula, que paucum apud illos operabantur; sed illa omnia recte, immo cum in plenissime permisit sicut operari omnipotentiam, illis, qui virtutem experti fuerant etiam aquae etiam commendant secreatum. Quorū itud? propter rationem quam aliter sanctus Chrysostomus, cum in mente Dei Resurrectionis IESU CHRISTI destinata fuerit, ut signum eius divine filiationis, hoc ceteris miraculis cumulant erat impositum, & probationem ab solutum.

Admirabilis divinitas Providentia consilio factum est, ut ex omnibus nostris Religionis articulis, vel postius ex omnibus miraculis, quibus nostra inititur Religio, nullum nos maius fuerit, de cuius veritate magis liqueret, vel de cuius evidencia constaret magis; ita ut, S. Augustinus ait, Ethicae suis aliquis, & infidelis sine animi ulla praeoccupatione ad examen revocans omnes hujus miraculi circumstantias, teatur veritatem cognoscere; & quod adhuc mirabilius est, pergit laudatus Doctor; duo illa, qua suptate natura obstatuere esse possunt fidei hujus Resurrectionis, odium delictorum Phariseorum, & Apostolorum incredulitatem, non ponet.

Principium agens, & effectiva Resurrectionis causa fuit divinitatis IESU, quod hoc modo explicant Theologi. Divinitas haec semper adhuc habet corpori IESU CHRISTI atque ea anima illius, juxta effatum illud Theologicum: Quod familius asserimus, nunquam dimisit. Dicere possumus secundum ejusdem Theologiz axioma, actiones tribui personis; cumque in IESU CHRISTO non fint alia persona, nisi Verbum, quod Deus est, vere dici personam IESU CHRISTI operatam suite hanc operationem, cumque mortuus fuerit in humana natura, perlogata hanc immortalem

talem eam resuscitasse; & inde ortum, quod Patres omnes docent, evidenter probatum est Divinitatem IESU CHRISTI ex eo defunti, quod seipsum resuscitaverit.

Quod tot homines crederidet tale factum , quale est Resurreccio IESU CHRISTI , quam cognoscere adeo facile fuit , ac illum crederidet , licet alter natura , & humanae cupiditatum torrens suaderet ; dicendum est , non deus illis manifestam persuasione cautum ; dicendum est , vel vidisse IESUM CHRISTUM a morte succitatum oculis suis , vel ipso oculis suis vidisse miracula , quae fecerit , ut digitio , ut ira dicam , attraerent illud Resurrectionis ; vel exemplum , & auctoritatem hominum sanctissimorum , irreprobus , cordatissimorum , & castissimorum apud eos habuisse locum testimonium , adeo authentici , quasi hoc suis oculis usurparent .

Si credimus Salvatorem resurrexisse, necessario credimus illum mortuum esse, naturam eis, in calix ascendentes & venturum esse ad iudicandum vivos, & mortuos. Item credimus ab ipso Ecclesiam Catholicae fuisse institutum, ipsius potestatem conculsi remittendi peccata; nos refutaremus esse, futuroque aeterna ejusdem gloria participes, Igitur melius fidem nostram profiteri non possumus, nisi credentes hanc articulim, ea quo cetera inferiuntur, & hac fortasse causa, quia evanescunt, & non possunt permanere.

Videntur antequaque Mundi Salvator nascetur, Iudei qui tunc electus erant Dei populus, non distinxisse animam immortalitatem a corporum resurrectione, ita ut passim pro una, eademque re, vel per duas suapte natura inseparabilibus, accepissent hominem aliquando vitam aeternam esse perfuturum; vel aliquando esse resurrecturum. Quod postulo Joseph Hifloricus, qui hac in re ignorare non poterat sensum nationis sua inter cetera, dicit de Sudacis

Potissimum nostra spes huic innititur Mysterio; quid enim possumus, & sperare debemus, nisi in hac quadam vita Dei gratiam, in alia vera gloriam? Huc tendunt omnia nostra confitentia. Per gratiam omnia peccata nostra nobis dimittuntur; & a quoniam illam expectare debemus, nisi ab eo, qui prima ipsa qua refurrexit dixit: *Oportet CHRISTUM resurgere a mortuis tertia die, & predicari in nomine patris, vestimenti, & remissione peccatorum in omnes gentes.* (Lucas 24.) Habemus igitur locum praecoruscationis, ut credidimus, dicti ut credidisse animas esse mortales, ubi dicere debebat illos non credidisse corporum resurrectionem, & nisi aut etor secundi libri Machabaeorum complexus fuisset anima immortalitate in corporum resurrectione, nequamquam disisset, ut dixit, si vir fortissimus Judas non credidisset mortuorum resurrectionem, faturum fusse, ut fructu juiceret offerri Jerofolyma sacrificium pro militibus, qui pugnae in puglia occidenter.

PARAGRAPHUS V

*Potest ex Ascensicis, ac Recentioribus Concionatoribus
loci hujus argumentari.*

Quantumvis potentes fuerint homines, ad quid rediguntur hanc magnifica elegia quibus decorantur, & que in sculpta legimus superbis Malofolis, que vanitas humana illis edificat? Ad tristem hanc Epigramhem: *Hic jacet; Dux iste, caput tunc in sepulchro, fons lacrimarum, et regnum mortali.*

In Salvatorem ex ipso primo vitæ suz momento am-
biatitudinem recipie, & superiorum hanc spiritus sui
partem beatificia Dei vivis gavism fuisse. Opus ergo erat,
ut hac anima per gloriam sc̄e in corpus etiam effundaretur;
ut habeat beatum efficeret, & participes gloriz fuz. Sed quo-
niam pati debebat, ut nos filios faceret miraculosa
spafionem, prohibuit beatitudinis hujus communicationem,
& reliquit corpus ipsius obnoxium sibi suppliciorum; ita ut
anima ejus aliquam vim paſſa fuerit, non valens commu-
nicare corpori suo gloriam, & beatitudinem. Sed in ipso
momento Dominice Resurrectionis anima non ultra paſſa
est vim ullam pro ſupfione sua felicitatis: immo-
dum fuit illi effundere gloriam in corpus ſuum, quod
efficit cum ea profiſione, quæ par est cauſa laborum,
atque paſſionum ſuorum.

Quodcumque
intelligendu-
m est. *Ad
Iustitiam
J.-C. surrex-
propter
justificatio-
nem nostra.*

S. Paulus ait JESUM CHRISTUM resurrexisse propter iubilacionem nostram. (*Ad Roman. 4.*) Non quod Salvatoris resurrectione sit causa efficiens, & meritaria nostra justificationis; totum enim Filii Dei meritum fuit in eius passione: conclusum fuit intra tempus paibilibus vite illius, & diceret resurrectio Mytherium nonnis perfectionem, & complementum fuisse meriti illius. Sed Apotholi intentio, quemadmodum a S. Thoma explicatur, est alacerendi Resurrectionem Salvatoris fuisse causam exemplarem justificationis nostra; ut de morte peccati resurgamus, & recipiamus vitam novam, sed addamus, Salvatoris Resurrectionem esse veluti finalia causam nostrae justificationis, in hoc, quod meretur, ut spiritualiter resurgamus ad Mysterium huius sanctitatem colendum.

electus Dominicae resurrectionis. *Pater Bourdaloue tom. 1.
Mysteriorum sermones de Resurrectione JESU CHRISTI.*

JESU CHRISTI Resurrectio peculiares constituit fidem divinitatis ejusdem. Inquieris: nonne Mundus Salvatoris sua mortalis stadio, nonne plura paraverat miracula, comprobantia eam qualitatem, quam sibi jure suo vindicabat Filius Dei? Damones ejectedi, ceci nativitate curati, mortui quadriduanii suscitati nonne totidem erant apertissima demonstrationes potentiz profus divinae, qua residebat in eo? Quem magis singularem effectum habere poterat illius resurrectio ad fidem hanc confirmandam? Ecce punctum hujus Mysterii decrutorum. Dico revelationem divinitatis IESU CHRISTI potissimum adhuc illius Resurrectioni. Qui praedestinatus est Filius Dei ex resurrectione

Quemam et
debeas
spiritus
resurrecio-
ne nostra,
& quid com-
pletatur.
IESU CHRISTI Resurrec^toⁿ duo complectitur, mutationem status, & in hoc statu constantiam; quapropter S. Paulus ait: 1. ut participes sumus Resurrectionis IESU CHRISTI opus est, ut cum illo ambulemus in novitate vita, & novum hominem induamus. 2. Resurrectionem nostram ad vitam hanc novam complecti debere constantiam in hoc statu, ad imitandum J. C. qui cum, ut ait S. Paulus, semel surrexerit, non moritur amplius: nam cum semel mortuorum, (ad Rom. 8.) S. Paulus ait. Cur? quia Salvatoris resurrectione erat probatio; quam hic homo Deus explicite datus erat Iudeis, ut suam cognoscerent divinitatem; quia haec probatio re ipsa erat maxime naturalis, & efficax divinitatis ejusdem; quia ex omnibus miraculis, qua JESUS CHRISTUS operatus est per divinitatem sua virtutem, ne unum quidem erat, cuius veritas magis esset probata, aquae ita palam manifesta ac illa Resurrectionis corporis sui; & quia hoc ex omnibus miraculis illud fuit, qui pra-

De Mysterio Resurrectionis.

^{te in fine} Quemadmodum per Resurrectionem quam sancto hoc tempore Christianus exigit, non aliud intelligitur nisi vita multiplex, atque integra, & perfecta conversio; ita multiplex modo inventur conversio, quemadmodum in fine saecula peccatorum multiplex erit resurrectione; & sicut secundum Evangelium alii e seculis prodibunt in vita resurrectione et conversione.

tem, sed levem ac perfunditoriam mortis imaginem. Hac imago est conversionis plororumque fidelium; videtis peccatores ad Confessari pedes proculum, humili corporis habiti; diceris hunc hominem mortuum esse peccato; omnes preferat mortis notas. Confessarius ipse decipitur edidit enim illi aliquod specimen penitentia; tamen haec non est vera mors, voluntarius detectus est, qui non diu permanebit; quoddam habet in imo corde vitium, cui se obicit, ubi primum festi dies perransferunt; expestate triduum, aut quadratum, innotescet illud fuisse conversionis phantasma; revertetur, ut olim, ad peccata sua, & vivet in istud habitibus, flagitii. *Idem.*

Duo sunt spiritualis resurrectionis genera, alterum perfectum, alterum imperfectum. Imperfecti quidem resurgent, sed non leuis a Lazarus, qui egressus de sepulcro pedes manusque habens vites revictas, & faciem sudoriferum, involutam; rotas enim illis adhuc nonnulli de antiquis habitibus suis, de vivis, & immortificatis affectibus; ita periculum est ne iterum propter recidivam moriantur; nisi strenue omnes infregerint nexus lues, & ejecerint quidam sepulcrum sapit, & relinquunt omnia veteris hominis insignia. Econtra vero perfecti IESU Magistri fui sequunt exemplum, qui linteum, & sudarium in sepulcro reliquit. Novo cum fervore resurgent, veterem hominem exsunt, omniaque illius opera abscindunt, ut novum induant, ac se profus instaurant ad aeternam vitam per aetharicam virtutum exercitationem promerendam. *P. a. Post in Meditatione de Resurrectione.*

Tenemur Tenemur videoi conversi in oculis hominum, illis ostendere nos vere per vita mutationem resurrexissemus. Teneamus & autem primum propter Dei gloriam, quem laus; alioquin, fideles, quam reparacionem tili faciemus propter mutationem.

Apparece Tenemur videoi conversi in oculis hominum, illis ostendere nos vere per vita mutationem resurrexissemus. Teneamus & autem primum propter Dei gloriam, quem laus; alioquin, fideles, quam reparacionem tili faciemus propter mutationem.

Ut verum dicamus, sepulcrum nostrum diligimus, & ne inde egrediamur, illud gravi solidoque lapide obstruimus; non tenemus habitus perniciosi & affectus effreni; non polluimus, & nolumus egredi, ita ut de nobis dici possit: *Sepulcrum domus vestrum in perpetuum.* Similes sumus Evangelio dæmoniaco, qui habitabat in cæmeteris, & caverne, qui sepieliens hominibus destinata erant; qui, si quis illud conareret avellere de funepta illa domo, huic infilabat in oculos, ac furias suas ingeminabat. Saltem fætemus, fideles, nonnisi inviti illinc egredimur. Quid? anima nostra minus erunt parata ad Dei voluntatem facienda, quam corpora nostra? Omnes, qui sunt in monumentis, inquit Apostolus, audiens vocem Dei. Heu! nonne toties per sacram hoc preuentia tempus auditis vocem Dei, qui adeo frequenter in Lazari persona vos arcebillit: *Lazare veni foras.* Egrederem miser de hoc tumulo tot inferto criminibus, fenerator, impudice, blasphemie; sed egredere cum animo non ultra huc redeundi, aliquin nonnulli tamquam phantasma, & in speciem colum resurgis. Umbra es, & spiritus errans circa tuum sepulcrum, & cines. Heu Christiani, aliquando tandem in vita nostra aliquem exterum conatum, ut ex hoc sepulcro emergamus, quod, ut vere dicam, oltum est infernum. *Ogier in publicis actionibus. Sermons de Resurrectione.*

Fatendum est Domine! ferventissimi patroni tuae Resurrectionis, nunquam probarunt illam validius, quam illius ritatus dominici eam constituerunt; & scuti faci, ut omnes tibi surrexerint, & illi ad advolvitur lapsi ingens, quo profus obstruit: asserunt signa Principium populi, politique custodiibus obfiguntur. *Sigillata lapides cum estiobus.* Gloriosa illius anima cum corpore iterum jungitur: simulque terra contremiscit; terror militis occupat, vigiles semianimes iungunt, & liger postea lapides signa, & petra impenevirahilis duritas, corpus hoc repente factum lucidum, agile, imparsibile, & penetrabile sibi subtilitate viam facit naturæ ignotam, & per sepulcrum infractum pertransiens gloriam triumphantem de omnibus hisce obicibus, quibus subterretur. *Malmesbury. sermones de Pasche.*

Ingenis profecto discimus fuit inter Salvatoris sepulcrum, cum illius ingressus est, & illud ipsum cum egressus. Ingreditur flagellis cæsi, spinis, clavisque terebratus; sed quod supplicia pro mortalium peccatis subierat: sed illinc egreditur hodie in statu imparsibili, & immortali. Vidimus illum feru septa in sepulcro tamquam oppribrium hominum, & reliquias rabiei carnificis, qui illum occiderant; hodie vero videmus illum gloria coruscantem, ac de inimicis triumphantem. Angelus super illi offerebat mortis nuncium, hodie Angeli Resurrectionem eius annunciant. Profecto aquilon erat in ignominia illius exciperet gloria, & Pater Aeternus, qui illum tradiderat carnificum crudelitati, tamquam victimam iustitia sua immolatam, patientiam ejus remuneraret vita altera, & illi ostenderet, amorem IESU CHRISTI petius ipsum in manu eorum tradidisse, quam eorum robur, & vita. *Sorrel.* non est hic. Scribe, & Pharisæi, parum vobis profuit justitia vestra; inutilis vobis fuit, o carnificis, vestra custodia, quoniam officio suo rite defungi decreveris; nam quoniam tot adhibitis fueris precautiones, egereditur de sepulcro tamquam victor de morte triumphans. *Bisot in Quatuorsermones pro die Pasche.*

Apparens Plerique Fideles, ut plurimum, in speciem dumtaxat resurgent; hac sunt conversionis mera phantasma, & ipsum non resurgent ad gratiam reliquias peccatum. Habet quandomodo conversionis speciem potius per hypocrisim, & simulationem, quam per pietatem, atque voluntatem. In resurrectionibus duo sunt termini, peccato morientur est, gratia vivendum. Sed ut plurimum fallimur, quod mortem dicimus, simplex defectus est, vel quandomodo mortis species, sed mortis veritas absit. Vita quodammodo ad breve temporis spatium recedit; vires, & spiritus introrsum & in imam cordis partem sece recipiunt; sed si paulisper expellas, spiritus, qui intus latebant, prodibunt, & inde liquebit eam nequaquam veram fuisse mortem.

Quod possumus simulantes Resurrectionem Magistri, qui adeo terribiles habebant inimicos, & cupus finis in speciem fuerat ad conuincendum; nisi illis omnino perfulsum fuisset de hac resurrectione, illam ne tanto zelo prædicasset? ad illam propagandam totum ne sanguinem suum effudisset? Sed longius procedat argumentum; quonodo illi veritatem

Paragraphus VI.

21

hanc in omnes terrarum plagas tantum cum felicitate diffiniascent? Quibus pollebant viribus, ut infinitos superarent obices, qui prohibuerint, ne Religio hæc institueretur? Quemadmodum era vis ingenii, qua dicendi facultas, ut humanis mentibus incipient rem ad eam miram, atque inauditam? Quæ fascinatio efficiebat, ut tot hominum missa finali amplectentes fidem novam, ad solam illius prædicationem ab indoctis, rudibusque pescatoribus proponeret? Quis magnam hanc veritatem adeo impreficit in corde totum Martiæ, qui ad illam propugnandum mortuus subire? Quis auctor fuit, ut de Judæorum rabie, de idololatraru[m] furore, de hæcerorum nequitia, de improborum proteriu[m] triumphum referret? Quis per tota scula illam non usque traduxit; & quis ad hanc quoque diem illam constituit argumentum universalis letitiae in Ecclesia, nisi tu, Deus meus, qui infirma quaque eligisti, ut confunderes fortia, & invalida instrumenta, ut tot miracula operares? *Ibidem.*

Magnæ, & admirabiles veritates, quas nos crederemus juventus Deus, ratione stupore inquietum; sed verum etiam probationes illæ, quibus innititur, nostram rationem evincunt; ita ut si hinc quidem sacrificandum est omnibus intellectus nostri luminibus, ut has veritates credamus, inde abrenunciandum sit omnibus istiusmodi luminibus, ne illæ amplius credamus. Sed IESU CHRISTI resurrectione, ex omnium Doctorum sententia, fortissima est, ac certissima omnium harum probationum: hac æque admirabilis est in seipsa, & in figuris suis; nam quod potissimum constituit nostris hujus fidet fundamentum, simul fulci, & sustinet totum Religionis ædificium, ipsum quoque fulcit iis rebus omnibus, quibus solidum fieri potest, atque inconcussum. De IESU CHRISTI Religione dubitari non potest utrum sit vera, necne, si illæ resurrexit; neque posset dubitari utrum vere resurrexit, necne, si consideratur figura, quæ pronuntiat Resurrectionem, Prophætæ, quæ illam portentur, & testes, qui illam predicaverunt, & miracula, quæ illam subfecuta sunt. Altius rem ab ipsa legi Moysi origine repetamus, & inventemus deinde hujus mysteriorum connotatum iis characteribus, qui soli ipse sunt nitidiores. *Ibidem.*

Cum certissima de Salvatoris Resurrectione, quæ de Religionis nostræ veritate dubitari non posset, si meum reputo ea, quæ gloriosam hanc Resurrectionem subfecuta sunt, nihil video, quod mihi non persuaderet me eis in vera Religione: Video omnes Apostolos, qui hoc propriis oculis confixerunt profectos in omnes terrarum partes ad prædicandam IESU CHRISTI divinitatem, fæcenda perferre tormenta, ipsamque mortem, ut illam propagent. Apostoli illi vel decepti erant, vel infages erant deceptores: Probabile non est deceptos suis esse: quippe fatis, superque omnia ad trutinam vocaverant, & eorum nonnulli voluerunt etiam attrahere, & videre corpus Salvatoris, antequam id crederent: Alierore autem eos decipere voluisse, & in errore mundum universum inducere: hoc est fætus: nemini enim in mentem venit hæc alios fallere cupiditas, ubi liquet, omnem veritatem, & calliditatem primum est patibulum; nihil ergo prohibet, ne credam Religionem meam esse veram. Ex Iesu Christi sermonem pro Dominica.

Plane credibile est IESUM CHRISTUM esse Deum, & veram esse Religionem ab illo insitutam; eadem enim ratio, quæ Deum probat, probat etiam IESUM CHRISTUM esse Deum: Si enim Deus est, veritas illi essentia est, id est, neque fieri nequit, ut non probet mendaciam, atque veritatem. Si Deus est, fieri nequit, ut nos fallat: at Deus operatus est miraculorum omnium maximum ad divinitatem suam probandum: ergo si Deus est, IESUS CHRISTUS est Deus, aliquin dicendum est Deus miraculorum omnium maximum operatus fuisse ad confirmandum mendacium omnium maximum; quæ manifesta contradictionis est, quoniam Deus est Veritas ipsa per etiam. Nostis jam, Fideles, JESUM CHRISTUM in suz divinitatis signum, & argumentum tradidisse, he potest mortem suam triduo resurrectum. Mortales omnes hujus prædicationis præstolabantur aduentum; occulus fuit, resurrectus dicit: patet ergo, illum esse Deum; aliquin infirmum est ex horum numero, qui cum nobis tali est esse Resurrectionis. Videtur nihil ultra addendum, to tum hic contineri Evangelium, totumque Apostoli ministerium postum esse in prædicatione resurrectionis IESU CHRISTI, & mortales omnes debere vietas dare manus huius infinita ipsius potentia argumento. Profecto, Christiani, omnes manus vietas dedere; hoc perfuerit mentes Patrum nostrorum, & huc ideo debemus fidem, quam ipsi ad nos transmiserunt. *Idem.*

Uique, Redemptor amabilis, credimus te vivere in Spe resurrectionis. Calo, & futurum, ut aliquando tecum vivamus: scimus mortem quamprimum diuipaturam esse corpus istud, sub cuius pondere geminus: verum scimus quoque, te illud esse reformatum, ut illud simile reddas tuo, & gloriosum, quale tuum est. *Rosalia est hic ipsi in finibus meo. (Job. 9.)* Spe hæc nos subducit in adversis; hæc confortat in tribulatione, & hæc efficit, ut fine terrore mortem inspiciamus; immo, ut illam cum aliqua impatientia expectemus. Hæc ipsi, & redemptor Apostoli testimonium res.

Viderunt Idiotaria immersum reformatum. Non loquuntur nisi de Refunctione, de hac verba facit ad populum, de eadem sermoni habent in Senatu, & in Areopago: *Et Resurrectionem annuntiabat eis: Denique totum Apostolorum negotium, & munus in ipsius Ecclesiæ primordiis erat evulgare magis. Refunctionis JESU CHRISTI, immo se nonnisi testes Refunctionis Domini appellabant: Oportet refactionem nobis fieri, nam ex ipsi. Fratres, inquit S. Petrus, proponens electionem Apostoli unius in Jude locum, unus eligendus est ex horum numero, qui cum nobis tali est esse Resurrectionis. Videtur nihil ultra addendum, to tum hic contineri Evangelium, totumque Apostoli ministerium postum esse in prædicatione resurrectionis IESU CHRISTI, & mortales omnes debere vietas dare manus huius infinita ipsius potentia argumento. Profecto, Christiani, omnes manus vietas dedere; hoc perfuerit mentes Patrum nostrorum, & huc ideo debemus fidem, quam ipsi ad nos transmiserunt. *Idem.**

S. Paulus Athenis prædictat, & aggreditur illam urbem

te. Aproposito.

Idiotaria immersum reformatum.

Spes, Salvator nos roborat in certaminibus, que nobis quotidie contra mundum sustinenda sunt, & contra nos ipsos. Hac nos animat, ut divina tua feccuram exempla, & Crucem tuam amplectamur, illi adhazreamus, ibique pro te animam efflare cupiamus, ut aliquando cum te in eternum regnemus. *Idem.*

Fides Re-
surrectionis
Dominii omni-
nino erat
necessaria
ut lex fer-
varebatur.

Fides Re-
fectorum
Dominii om-
nia, non
necessaria
ut lex fer-
varetur.
Si certa veritas Dominicae Resurrectionis erat necessaria ad flattuendum fidem divinitatis J. C. non minus erat necessaria, ut nova lex fervaretur; neque enim adeo exigui exenti momenti homines impellere, ut fesse componerent ad exemplum, quod mundi Salvator illis novo Evangelio de scriptum reliquerat. Opum contemptus, volupsum fuga, amor crucis, & mortificationis, dogmata sunt naturae propensionibus admodum opposta. Quomodo haec simul concilianda? hoc numquam obtinere potest, nisi homines inducantur in spem vita immortalis, immunita a malis omnibus, & omni honorum genere cumulata. Sed cum omnibus morientium sit, ad vitam hanc transire nemini licet nisi per resurrectionem. Haec resurrectio est aliquid inauditum. Ethnici, S. Augustinus ait, de anima immortalitate dubitabant; sed eorum nemini in mente venit verba faciendo de resurrectione. Quomodo Salvator poterit fidem adstruere huic articulo fidei, qui sancti monumenti est, nisi ipse refutat? Quomodo vero refutare poterit, nisi moriatur et credere non possumus nisi prius mortuum esse credamus; inquit laudatus Doctor. Quantum igitur necessaria fuit resurrectio ad confirmandam J. C. divinitatem; tantum erat necessaria ad morum disciplinam insituendam. Idem, sermones 2. pro die Palmaris.

Si corpus, & anima Salvatoris ab invicem separata non
poterit habuisse indisolubilem cum divinitate conexio-
nem; si illi post mortem redactus fuisset ad communem
cum omnibus mortalibus infirmitatem: quomodo corpus
eius revocasset animam suam; quomodo anima iterum cor-
pus suum animafestet? Divinitas sola, qua utrumque rege-
bat in mutua separacione, poterat illis vim conferre fere
iterum confociandi. Scitne, S. Chrysologus inquit, qua-
re mortuus fuerit C. M. mortuus est, quia poterat non mori.
Quia vis illi vitam potuisse eripere, si ille eam amittere noluisse? Sed deditus est propulsare inimicum,
quem facile poterat superare. Quia vicese punit, delinque
conspicit. Iudici mortem inferunt Salvatori, ut offendant;
illum nonnisi hominem esse, & Salvator moritur, ut se
Hominem Deum offendat; quia resurgendo præbet certi-
fima sua divinitatis argumenta. Malignum Iudeorum in-
credulitatem confundit, qui speraverant fe nome quaque
illius obliteratus, illum in tenebris sepulcri concluden-
tes. Miracula, que fuerat operatus, debuissent illos erudi-
re de miraculo, quod facere poterat: sed respexerunt illi
mortem IESU CHRISTI, quia probationem blasphemia-
rum suarum, & ipsi mortuus est, ut probaret penes fe vi-
ta esse mortuorum dominium. P. de la Pelle. Tomo 6. sec-
tione de veritate Resurrectionis.

Gloria & Hoc Salvatoris corpus, quod fuerat mortis trophyum,
privilegia modo motum haberet; sed quem motum? Momento feme-
corporis transfert ultra spatiis, quia oculi nostri non valent deter-
c. refu- gere; nullum pondus, nullus obex illud retinet: immo-
tata. ab ei crastifite, qua lument erat, & quia illud antea fati-
gabat, confusgit, ac tamquam tenuis spiritus sece jacula-
tur: evin dafasque, cuius indigetur reuiae, ferre aene-

tur; *qui dealeatur*, *qui indiget regum*, *temper agens*,
ac *semper immutabilis*. *Pallor non amplius fufundit os*
eius, & *membra corporis ipsius*; *in eius locum admirabili*
fusgor succedit; *lumen solis non adeo niter*, non *adeo*
vividum est, & *fecundum*; *obscurissimas dissipat tenebras*;
per radios tamen lenes, *atque blandos*, *qui oculos quidem*
perstringunt, *sed non occidunt illis*. *Mors efficerat*, *ut*
Saluator dignosci non posset. *Triduo ante erat ne illi hu*
manus adspexit; *adeo confectus erat vulneribus*, *hodie ve*
ro nec imbecillitatem homini habet, *neque infirmitates*:
Nunc jam non novimus, *S. Leo inquit*. (*Serm. I. de Refusatu.*)
Factum est corpus impennis, *quod posuit consigilii*; *factum est im*
mortale, *quod posuit occidi*; *factum est incorruptibile*, *quod po*
nuit vulnera. *Vita* *essentialis*, *qua divinitas est*, *inventa*
est in gelidis hinc venis abcondita, *in his membris fen*
su parentibus, & *omnes obstruxit plaga*, *qua mors ibi*
pepererat. *Corpus hoc vulnerari poterat*, & *factum est* *impennis*;*mori poterat*, & *factum est* *immortale*; *la*

niari poterat, & factum est incorruptibile. **Idem.**
Dum Salvator viveret, & cum hominibus conversaretur,
invidia, & odium Pontificum, atque Pharisaeorum omnem
viam verborum eius inepuis, ac insipientibus argumentatio-
nibus resundere cogitabant. Inimici ejus, qui illum per-
dere decenterant, Iperabant se omnem fidem doctrinae il-
luis abrogatores, illi mortem molientes. Sed doctrina eis
nonne per Refutacionem illius magis enuit, atque re-
fusit? Hoc nobis considerandum est ad honorem dei no-
strar, & propter gratiam, quam debemus Domino, a quo
illam accipimus. Pluries pollicitus fuerat, ne recepturum
vitam, ubi semel eam posuerit. Hanc recipit, adimplevit
predicationem, que auditores suos efforaverat; viuis effo-
rit, & videtur revivificare. Quomodo diffidere possumus de

oraculis , que ipse ad eruditio[n]em ; & sanctificationem
proculis nostram? Quid opponi potest verbo hominis, qui
seipsum refutavit ad eam, quam docuit, veritatem pro-
pandam? Ejus Evangelium eas complectitur veritates,
quo spiritus noster pertingere aequit; Veritates sublimes,
incomprehensibilis, humana sapientia absconditas; Sed
nec ipsum docer Evangelium, Salvatorem hunc resurrectum
& postquam afferuit, & sponpat se resurrectum esse;
non unum miraculum nobis satis esse debet, ut alacriter
holmef subficiamus iugo fidei cum humili docilitate .

Si aliquibus impiis, vel atheistis in mentem veniret afflere Apostolos totam hanc Resurrectionis historiam simu-
lasse ad Magistri sui gloriam; vel simul consenserit ad popu-
los fallendos, ut ipsi novae secte auctiores haberentur
quod re ipsa nonnulli Christiana Religionis inimici per-
tuadere conati sunt) facile est offendere illos hac in re-
latiuitate suitate homines dementissimos, atque delaperitissi-
mos. Ubique gentium praedicare homini Resurrectionem,
qui vivens nunquam illos fallere defisiit, qui illis penas tan-
tum, ac passiones in hac vita promisisset, qui illis totius nationis
fus illud conciliasset: domos, patriamque deferere, ut
alias incognitas regiones se ferrenter inter infinita
discrimina, & perfectiones propter hominis gloriam, a
qua fuerint misere decepti, ut sycophantam, atque impo-
torem in deorum numerum referrent, & alacriter suum
anguinem, vitamque effundere ad foventam, sustinendam
calumnum, quam annunciant; nonne hoc est def-
eratorum more in interitum rueret? nonne hoc est ad fu-
torem infante? Attamen illi sunt infipientes, atque
urentes, qui in hujus Resurrectionis fide eam insisterunt
Religionem, quam nemo amplectitur, nisi ut austerrissimas,
atque difficillimas virtutes exerceat. Dicendum est vi-
tium peperisse virtutem, & nos debere mendacio verita-
tem. Si Apostoli non fuissent telles Resurrectionis Domi-
ni, illam ne praedicarent, quin timerent se de mendacio
posse redargui? Facta fiducia, & securitate vitam suam ef-
fudissent, ut illam assererent? Si vel minima illis fuisset
licetus illusionis, aut mendaci suspicio, quomodonam ne
unus quidem renunciaret pro causa adeo mala tot, tantofisque
abire erucatus? *Idem.*

spientia, providentia. Neque cur illius nobis stuporem det in injice: cogitabat corpus IESU CHRISTI fingens homines corpus, hic Pater inquit. **CHRITUS** cogitabat homo **urus**. Si ergo Deus in honore habuit corpus hominis speciosum corpus IESU CHRISTI, meo quidem videri, quet illum proper IESUM CHRISTUM omnia esse reparatum vulnera, qua nobis damnon inflixit; verbo, illum reformatorium esse corpus nostrum ad exemplarum corporis IESU CHRISTI, quod sibi ob oculos propulserat.

Aeneus, mini videor, quod dicebat Tertullianus, solos
eius Christianos considerare posse mortuorum resurrectio-
rem, tamquam veritatem, quae eorum fiduciam constituit:
Resurrectio Mortuorum. (Tertull. lib. de
surrect. carnis cap. 1.) Quia volupitas, ait ille, diceret posse
prosterni suos, quod patitur, & torquetur, ut se Deo subji-
cat; carni, qui in propria languore infirmitate, ac peni-
tentiā: *Secura estote, caro, & sanguis: usq[ue]p[er]ficit, & calum,*
et regnum Dei in CHRISTO. (ibid. cap. 37.) Corpus infir-
mum, sensibile, mortale, caro fragilis, confortare, pa-
cient sustine. JESUS CHRISTUS refurgens nomine tuo
ad posseficiem Regni Cœlestis. Calum tuum ei; sepul-
chrum, quod metuis tibi erit incubacula, inde egredieris,
in aeternum vivas; omnes transfixibus dolores tui; omnia
calumera tua ad cicatrices redigentur: dies aderit, qua lan-
guescere, ac tadium non ultra gaudium, & requiem tuam per-
durabut. *Quia, &c.*

Si qui in peccato versantur, recordarentur, se moritum, ut refurgent: si corpus hoc dissolvendum non esset, utrum pabulum vermis, non ita obstupescerem intuitus hoc amore adeo parum honesto, & Christiano complecti. Sed corpus hoc aliquando de sepulcro emerget, & refurgens secum gerfset carcerem fanticatis, particeps erit gloriae corporis IESU CHRISTI. Ita est, oculi, quos habes modo, videbunt fandam Salvatoris humanitatem; hac eadem labia oscula figent pedibus, manusque illius; denique hoc ipsum corpus, quantumlibet deforme nunc esse posfit, inducetur lumen, quod Solis luce nitidius, Ah! Quid ergo interteris, vobis non admodum propitiatum fuisse in hac vita fortunam; quandoquidem altera eternam longe meliorem vobis licet eligere. Vos si pati estis in pauperitate.

rum est in absentia, & gaudio resurgere. Vivite ergo, ut illi, qui facti sunt, ut semper vivant: vobmet
eunda morti preparate, ut immortales efficiamini: vi-
tate omnes vos operari, & laborare pro vita altera, &
beatam extermitate. *Idem.*

Nolumus, vos ignorare, fratres, S. Paulus ait, de dormientibus, ut non contristemini sicut etes, qui spem non habent: (1 Thessal. 4.) Qui vitam meliorem non expectant, illi vivi huius amaritudinibus reformident: illi mortem fugiant, quos consolari nequit resurreccio: Vos autem quisque regnanda est maledicta hac morientium, & mortuorum quippe, viventem terram ingrediuntur, ne contristemini propter vita vestra brevitatem; ne numerum cum mortis nos in senium vergentes; ne resipiscatis canos vestros nisi omnis precorsores; concupiscite, quantum patitur ea omnia, que mortem vestram accelerant: quoniam quidem simul immortale corpus induere desideratis: Hac vota vestra responda, (Lib. de resurrectione carnis, cap. 1) Tertullianus ait. Hac vota sunt, hac desideria, quae occupare vobis licet pro carne illa, quam aliquando efficiuntur. *Idem.*

Inveniri in hoc mysterio potest unde omnem silvum nomen ad animalium nostrarum sanctificacionem succendamus, & recessamus a corruptis viis, & in posterum vitam canimus sanctiorum ad tempus quidem præteritum ramandus, praefatis vero, ac futurum in lucro ponendum.

autem miraculum hoc opereum, Deo favente, due
cognitiones; quaram prior est, de resurrectione
mortali, non loquor autem de spirituali, sed de vera,
corporali resurrectione, quae post facultatem finem erit
creienda; posterior vero, generalem hanc mortuorum re-
creationem futuram vel beatam, vel miseram, prout nos
serimus, seu in fidei divinae legis observantia, seu in cri-
minosa oblivione inevitabiliter officiorum, quae nobis testa-
mentis imponunt. *P. Gironi / Quadragesima Sermone de Resurrectione*

Eccœ Christiani Auditores, quod rite meditari, & attenu-
considerare debetis ; videlicet Resurrectionem hanc,
cum omnibus promittitur, non eandem pro omnibus esse
turam ; sed iusti, si ita fari fas est, fore vitam resur-
rectionis ; peccatoribus vero mortis, aternaque mortis re-
surrectionem : terribile, horrendumque discrimen ! Iusti, i-
nibus non latius est eis, vocarique Christianos, viviis,
Christianis vivere decet, & Christiana opera facitis :
Ante initios JESU CHRISTI, qui vestrum est exemplarum,
zelotes legis, observatores, S. Paulum audite, non
propter vos fidei usum meliorem, neque fideli-
tatem, sed lexit, & exinde induit, & inducit, &
digebunt, neque ad vitam alimoniam ; ideoque anima, &
corporis coniunctio erit infusibilis ; nexus hic, quo alter
rum alteri adhaerbit, non annorum multitudine, non vi-
torum tormentorum luxabitur. Idem igitur, quod erit damnatio
victus supplicium, loco falsi erit illis, ut ad JESUS CHRISTUS, &
exercens favillimis cruciatibus sensus illorum,
parcat vita in eternitate duratur. Tunc quemadmodum
mors alterius erit natura, quam in hac, corpora quoque
alterius erunt conditionis ; mors quin in nihilum rediga-
tur, si et immortalis, quoniam cum anima Deo privata vi-
vere nequeat, mortendo liberari non potest malis, qui
resurserunt. Liber autem titulus : Testimonia de Relatione contra
Judaicos.

in testem; in vita paenitenti, ac laboriosa, particeps laborum, ac patitionum; in vita gloriofa, & immortali participes eritis triumphi fui, & gloria Refusacionis vestrae. Si enim complanatus facti sumus familiitudinis mortis eius; non & Refusationis erimus. (Ad Rom. 6.) Sed vos peccatores, arbore steriles, & in ignem reservatis, facileg refutatores dominis, quod dedecore afficitis vita nefaria, & corrupta, vel falso otiosa, ac fructibus vacua, refutemus quidem, sed cum summa ignominia veltra refutemus corpus hoc, quod adeo palpitans, dilexitis, coluitis in terra, ut illud trahatis flammis inferni in damnacionem vestram consumantem. Hoc est magnum illud, & profundum mysterium, quod nobis proponit Apostolus, & quod nobis misericordia dicit. Ecce Medicina die noscum: omnes uidentur refutari. Liber cui sitim: Tractatus de Religione contra Arbos, & Dafas.

ult: revelare. Ecce Miserere nunc vobis, omnes quibus regnus vos-
sum, sed non omnes immutabimur; (1. ad Cor. cap. 15.) quo-
rum immutabuntur amici Dei. Horum corpora fluctu-
bula, igni exusta, mortuata, lanataque carnicum gla-
bula, abstinentes, jejunit, ponentientia auctoritatis attri-
buta, humo defossa, & in cineres redacta, modo quidem in
oblivione & calcinae squalent; sed veniet dies, qui am-
mutabuntur. Corpora haec macie confecta, deformata in
momento, in itinoculis, (ibid.) ubi primum tuba clangor per-
sonae, in novissima suba, conffigunt, in aerem se attollent,
circum undique lucem refundent. Erant illi corpora doloro-
rum sensibus obnoxia, sed in posterum erant invulnerabilia,
& impaffibilia. Ecce quomodo immutabimus, nos fideles
Magistri, qui vocavit nos, & in Ecclesia sua finum rece-
pit. Sed peccatores, homines voluptuos, & impudici, mu-
tati affecta, & suinorum pitorum amatores, mulieres, in luxu,
mollique ignavia immergi, siveque vanitatis occupata,
nullam benedictionis, gratiaque mutationem obtinebunt.
Horroris objeta post mortem, tales erunt in aternitate; On-
us, & dolor, & tristitia, in inferni tenebre perransibunt. Om-
nes gentes immutabimur. Corpus hoc quod neglexisti, labo-
ribus defecum, humiliatum, subiectum legibus spiritus
severique Evangelii placitis, de sepulcro transbit ad gloriam,
postquam laboraverit, ut vos conformes efficeretur
vita Dei hujus exinaniti, ac patientis; non auferritis
& vigilis, quibus concepta fuerint hujus corporis vires
non lacrima, & jejuna, qua illius formam deformaver-
int, non humila, ac amara Christiana Religionis ex-
ercita, qua illius temperamentum infirmerint, non ver-
mes, qui illud in sepulcro depasti fuerint, non ignis, qui
illud in cineres redigeret, refirent potenter potentiam Dei
qui iterum animabit corpora, eaque redderet Alris toto ca-
fulgitoria. Ex Sermonibus Moribus. Sermon de Resurrectione

de sepulcris tenebris in inferis tenebras perirent. *Cos
nos quidem refugemus*, sed non omnes immunitur. *Idem.*
Sancti Job verba plena simili sunt, & prolixius, & pro-
fusa divina consolatione. Namquam ea necum tacitus re-
puto, quoniam commoveat, & reor in Scripturis nullum in-
veniri magis argumenti, quod perraditum est mihi, lo-
cum ei magis apertum, magis energeticum, & apostoli ad
efficiendam in cordibus impressionem. Job jacens in ster-
tilinio, ad initia, miseritimumque statum redactus, ab
natura curam, metum, vigiliantem disponente, ut ipsi etiam
inimici, quamvis invicti peribent hujus Resu-
tationis testimonium. Fructu corporis hoc clauditur in sep-
cro, & fudario involvitur; fructu sepulcri lapsi obligatur.
Fructu militis ad illius custodiam adhibentur; unus illi
inter mortuos liber de morte triumphat; resurgit, re-
pet gloriam suam, quam pro salute nostra suspendera-
Ex iijdem.

quanno, ad initias, exercitium per